

§ 4.

Opnaas der ikke den tilføjede Overenskomst med Succesfor og Hovederne for de andre successionsberettigede Linier, kan Majoratsbesidderen ikke søge ny Overenskomst før efter 3 Aars Forløb fra den i Henhold til § 2 afholdte Samling at regne.

§ 5.

Opnaas den tilføjede Overenskomst, kan Majoratsbesidderen dog ikke gjøre Brug af denne, forinden han har afgjort de Majoratet paahvilende Forpligtelser, eller de fornødne Bestemmelser ere truffne angaaende disse Forpligtelsers fremtidige Sikkring. Til disse Bestemmelser udfordres ikke blot, forsaavidt den tidligere givne Sikkerhed skal forandres, Samtykke af de vedkommende Fordringshavere, men tillige, hvis nogen Del af bemeldte Forpligtelser skal vedblive at heste paa det tilbageblivende Majorat eller paa faste Eiendomme, der maatte blive tilbage under dette, Samtykke af de i § 2 ommeldte Successionsberettigede. Er ved den med disse truffne Overenskomst Intet i saa Henseende aftalt, forudsættes de at have samtykket i, at bemeldte Forpligtelser fordeles imellem Majoratet og Besidderen efter Forholdet mellem de under Majoratet forblevne og de frigjorte Eiendommers Hartkorn. Have de samtykket i en Fravigelse af dette Forhold, saaledes at en usforholdsmæssig Del af de paagjældende Forpligtelser lægges paa det under Majoratet forblevne Bøndergods, udtræves hertil Justitsministerens Billigelse. Kan Besidderen, hvad Sikringen af de Majoratet paahvilende Legater, Apanager, Enkepensioner og andre deslige uafsløjelige aarlige Ydelser angaaer, ikke komme til Enighed med de paagjældende Fordringshavere, træffes den fornødne Afgjørelse herom af Justitsministeren, der overhovedet nærmere ordner alle Enkeltighederne ved de i denne Paragraf omhandlede Forhold.

Har Majoratsbesidderen optaget Laan hos Fideikommisset eller paa Aktiver, der vedblive at være dettes Eiendom, maa han endvidere erhverve Justitsministerens Afgjørelse med Hensyn til Berigtigelsen af saadanne Gjældsforhold.

§ 6.

De under Majoratet tilbageblivende Eiendomme og Kapitaler skulle fremdeles være undergivne de for Majoratet tidligere gjældende Regler med Hensyn til Hjemfaldsret. Egeledes vedbliver Forpligtelsen til at erlægge Lehnpligt, Recognition ved Besidderliste eller lignende Afgift, saalænge ikke samtlige Majoratets faste Eiendomme, Bøndergodsjet derunder indbefattet, ere udgaaede af Majoratsbaandet.

§ 7.

Besidderen af Majoratet skal, dersom dette ved alle successionsberettigede Liniers Uddoen tilfalder Staten eller en allerede bestaaende offentlig Stiftelse, tilsvare Statskassen eller vedkommende Stiftelse en Kjendelse, der, forsaavidt Majoratet i sin Tid er givet til Lehn eller efter Erektionsbrevet kun falder i Arv til Aagnater, ansættes til 50 Rd. for hver Tønde Hartkorn, som overgaaer til frit Eiendom, og ellers til 25 Rd. pr. Tønde Hartkorn. Ved Beregningen af disse Refusioner tages der kun Hensyn til hele Tønder Hartkorn.

§ 8.

Naar det for Justitsministeriet godtgjøres, at de i § 5 omhandlede Forhold ere ordnede, og at den Kjendelse, der efter § 7 maatte tilkomme Statskassen eller en offentlig Stiftelse, er kommen disse tilgode, vil det af Majoratsbesidderen paa Majoratets Vegne udstedte Skjøde paa de paagjældende Eiendomme være at forsyne med Lehnkontrolens Approbationspaategning. Skjødet kan udstedes paa ustemplet Papir og fordres ihinglæst og protokolleret uden Gebyrs Erlægelse, ligesom der heller ikke bliver at svare Overdragelsesafgift.